

Հովհաննես Թումանյան

Ծիտիկի օրորքը

Կախված է ճյուղքից ճոճը ծիտիկի.

Փրչի՛, հովիկ, փրչի՛,

Ճոճն օրորվի, տանի բերի

Նանի՛, ծիտիկ, նանի՛:

Ծիտիկը անուշ երազ է տեսնում.

Փրչի՛, հովիկ, փրչի՛,

Ճոճն օրորվի, տանի բերի.

Նանի՛, ծիտիկ, նանի՛:

Բայց տես, ծիտիկը քրնից չըզարթնի.

Կամա՛ց փրչի, կամա՛ց,

Ճոճն էլ զգույշ տանի բերի,

Նանի՛, ծիտիկ, նանի՛:

1907